

NEREYE GELDİK, NE YAPMALI!..

Münir Aktolga
Temmuz 2013

“Bundan bir süre önce bir yazı kaleme almıştım: **“Türkiye’de sınıf mücadeleleri..Nerede bulunuyoruz? İstanbul-Anadolu Savaşları, Yeni-Sivil Anayasa yapımı ve Kürt Sorunu”**¹. Burada, içinde bulunduğumuz burjuva demokratik devrimi sürecinde yeni bir aşamaya geldiğimiz altını çizerek, bundan sonra artık önümüzde duran iki önemli sorunun (yeni, sivil bir anayasa yapımının ve Kürt sorununun) çözümü için mutlaka burjuvazinin kendi içindeki birliğin (eski sistemin içinde oluşup gelen Devletçi TÜSİAD’cı İstanbul burjuvazisiyle, devrimin öncü kuvveti Anadolu burjuvazisi arasında işin ruhuna uygun bir ittifakın) sağlanması gerektiğini söylüyordum. Sonra bir yazı daha kaleme alarak olayın bir kere daha altını çizmek istedim²: **„Demokratik Cumhuriyete Giden Yolda Bir Kere Daha İstanbul-Anadolu Savaşları!..Neden Bu Konuda da Yeni Bir Açılım Gerekiyor“?**

O zaman şöyle demiştik: “Benim burada ifade etmeye çalıştığım “birlik”, TÜSİAD’cı-Devletçi burjuvazinin şimdiye kadar önerdiği gibi, gelişmekte olan burjuva devrimini sulandırarak yolundan saptırmak, devrimin öncü kuvveti Anadolu burjuvazisini de Devletçi sistemin içine çekmek için tasarladığı cinsten bir “uzlaşma” değildir! Tam tersine, devrimin daha da ileriye gidebilmesi için kapitalist işletme sisteminin genel kuralları içinde bir tür ittifaktan bahsediyorum ben. Bundan da amaç, Devletçi burjuvazinin Devlet sınıfıyla olan ittifakına son verebilmek, onu da devrimin saflarına çekebilmektir”.

“Küresel dünyaya açıldıktan sonra onların da artık Devletle ve Devletçi sistemle olan göbek bağlarının koptuğunu, Devletçi cepheyle olan geleneksel ittifaklarının artık eski varoluşsal anlamını kaybettiğini” ortaya koyarak, onları da demokrasi cephesinin içine çekmenin mümkün hale geldiğini” anlatmak istiyordum. Her ne kadar Devletin koltuğu altında iç pazarı sömürerek gelişmiş olsalar da, küresel demokratik devrimin onları da etkilediğini ve varoluş koşulları itibarıyla onların da artık ulusalcı cepheden ayrıştığını (kafaları bir yanda gövdeleri başka bir yanda hale geldiklerini) ifade etmeye çalışıyordum.

Sonra, “ama tabii öyle, birilerinin bazı şeyleri öngörerek ifade etmesi yetmiyor! Çoğu durumda, bunların hayatın içinde yaşanılarak anlaşılması da gerekiyor” diyerek, “her ne kadar toplumsal etkileşim süreçleri bilişsel öngörüler yoluyla daha önceden açıklanabilirlermiş gibi görünseler de, pratikte işler genelde böyle yürümüyor; çünkü, sürece katılan unsurların bilinçlerini belirleyen maddi varoluş koşulları herkes için aynı değil!. Statükoyu temsil edenlerle, eskinin içinden çıkıp gelenlerin algıları arasındaki farklar, son kararı ve problemin çözümünü genelde sosyal pratiğe bırakıyor” demiştik!.

“Bakın ben size bir denklem kurayım” diye bitiyordu o yazı:

“Yeni bir anayasa yapımı sorunu+Kürt sorunu+başkanlık sistemi sorunu+İstanbul-Anadolu savaşları sorunu+bölgesel dış politika sorunları ve de +(bütün bunlardan daha az önemli olmayan) “cari açık” sorunu=Demokratik cumhuriyet”!

¹ www.aktolga.de Aktüel Köşe Yazıları, Ocak 2012, „Türkiye’de Sınıf Mücadeleleri..Nerede Bulunuyoruz..İstanbul-Anadolu Savaşları, Yeni Anayasa ve Kürt Sorunu“..

² www.aktolga.de/a17 , „Demokratik Cumhuriyete Giden Yolda Bir Kere Daha İstanbul-Anadolu Savaşları!..Neden Bu Konuda da Yeni Bir Açılım Gerekiyor“?.

“Denklemin içinde yer alan bütün bu sorunlar direkt olarak birbiriyle bağlantılıdır” dedikten sonra, “ya hepsini birden çözersiniz, ya da hiçbirini çözemezsiniz” diye de eklemiştik!. “Yani öyle, istediğim kadarını, kendi dar sınıfsal çıkarlarımın elverdiği kadarını çözerim, gerisi beni ilgilendirmez-bana ne diyemezsiniz” demiştik.

Daha bu yazının mürekkebi kurumamıştı ki Gezi Parkı olayları patlak verdi! Bu arada yazdığım “Herkes İçin Gezi Parkı Dersleri”³de gene aynı konunun altını çizme amacını taşıyordu..

Bunun adına “Hızlandırılmış tarih” diyorlar! 21.yy’da tarih böyle akıyor artık! Bugün niyetim, 2013’ün şu son altı ayının bir bilançosunu çıkarmak. Aslında, bırakınız son altı ayı bir yana, şu son bir ay içindeki gelişmeleri bile kavrayabilse insan, nerede bulunduğumuzu anlamak için bu bile yeterlidir diye düşünüyorum!

Çok açık öz ve net olmaya çalışacağım: 2002’den 2013 başlarına kadar gelen süreçte AK Parti ve Erdoğan hayatın önlerine koyduğu problemleri çözmeye çalışarak ilerlediler. Bu aşamada sorun Devlet Sınıfını iktidardan indirmek olduğu için, ortak hedefe karşı kendiliğinden oluşan bir koalisyon vardı ortada. AK Parti’nin ve Erdoğan’ın yaptığı da aslında doğal olarak oluşan bu koalisyonun başını çekmekten, devrimin lokomotifini Anadolu burjuvaları olarak burjuva demokratik devrimini yönetmekten ibaretti. Bu görevi layıkıyla da yaptılar doğrusu..Ergenekon, Balyoz Davaları, Askerin artık darbecilik modundan çıkarılarak demokratik sisteme entegre edilmesi, 12 Eylül Referandumuyla yapılan anayasa değişiklikleri ve dönülen dönemeç..bütün bunlar hep bu dönemin kazanımları arasındadır.

Ama işte ne olduysa bundan sonra-aslında tarih bile verebiliriz, 2013 başlarından beri-birşeyler olmaya başladı AK Parti’ye! Ve daha ne olup bittiğini tartışmaya bile fırsat bulamadan da bir anda kendimizi Gezi Olaylarının içinde buluverdik..Aslında, “Herkes İçin Gezi Parkı Dersleri”nde tam da bu konuyu ele almaya çalışmıştık. İşin özü, dönüp dolaşp, bazılarının dediği o “güç zehirlenmesi” olayına mı dayanıyordu acaba? Bunun da altında, kendi gücünü olduğundan fazla değerlendirmek mi yatıyordu?.

Düşünebiliyor musunuz, ucu ta o II.Mahmut’lara kadar falan uzanan bir kültür ihtilali süreci vardı ortada. Bunun son doksan yılı da Kemalist bir “yeniden kuruluş” dönemiyle taçlandırılmıştı. Sonuç olarak, Pozitivist dünya görüşünün bir toplum mühendisliği harikası olarak yarattığı bir ülke çıkmıştı ortaya. Ve AK Parti olarak siz, tutuyorsunuz, bu yapıyı, tereyağından kıl çeker gibi adım adım, hiçkimsenin burnunu bile kanatmadan değiştirmeye başlıyorsunuz!. Yavaş yavaş, yeni, demokratik bir cumhuriyet çıkmaya başlıyor ortaya. “Kürt sorunu”, “Alevi sorunu” falan gibi, eski yapıdan miras kalan sorunların da çözülerek, bütün kazanımların yeni bir anayasayla taçlandırılacağı, kalıcı hale getirileceği yeni bir süreçten bahseder hale gelmiş herkes..

İşte tam bu noktada bir virüs girmeye başlıyor beyine , ve, “vay anasına , sen ne imişsin” diyerek (“ben ne imişim” dedirterek) başlıyor beyinde tahribata! “Madem ki bu işin ceremesini şimdiye kadar sen çektin, o halde, yeni kurulacak düzende sistemin nimetleri de senin olmalıdır, niye artık bunları başkalarıyla-şimdiye kadar eski yapının destekçisi olmaktan başka birşey yapmamış olan o Devletçi burjuvalarla-paylaşacaksın ki” diyerek (dedirterek), bir anda, burjuvazinin kendi içindeki yapısal çelişkileri ön plana çıkarıveriyor!. Sanki süreç tamamlanmış, yeni bir yapı ortaya çıkmış gibi, daha ileriki bir dönemde, belkide çok daha kolay bir şekilde çözülebilecek olan problemler öne alınarak (Devlet sınıfının halâ pusuda beklediği gerçeği gözardı edilerek), bir anda, burjuva devrimi süreci burjuvazinin kendi içindeki kanatların savaşı-bu anlamda bir sınıf savaşı-haline getiriliveriyor!. Bütün o kazanımların, on yıldır tereyağından kıl çeker gibi elde edilen başarıların hepsini sadece kendi sınıfsal

³ www.aktolga.de/a25 , „Herkes İçin Gezi Parkı Dersleri“..

gücüne malederek, herşeye kadir bir nefisle ortaya çıkmak, bir anda, hayatın içinde kurulan bütün dengeleri altüst ediveriyor⁴. Sonuç: GEZİ PARKI!..Ondan sonra, otur ağla sen, “bütün dünya bize niye karşı” da, “neden herkes bize ihanet etti” diye!..

Tabi, koordinat sisteminin merkezi bir kere kayınca, sınıfsal anlamda kendi nefsini temel alan bir noktaya oturunca, bu durumda artık olayları ve süreçleri sadece gözüne taktığın o yeni ideolojik gözlükle görmeye başlıyorsun. Herkes sana düşman, madem ki iç ve dış düşmanlar elele vermişler, o halde sen de herkese karşı savaş ilan edeceksin!..Varılan nokta bu oluyor!.Yeni ideolojik klavuzların AK Parti’yi ve Türkiye’yi getirdiği nokta bu oluyor! Helal olsun!

Bazı şeyleri çok abarttığımı falan sanmayın!. Bazan öyle bir moment ortaya çıkar ki, tek bir kişinin söylediği şeyler bile, eğer bunlar o an belirli bir instanza denk düşüyorsa bir anda parlayıveren bir yangın gibi maddi bir güç haline geliverirler!. Sen her gün “faiz lobisi”, “finansal ergenekon” falan diye diye Anadolu burjuvalarını İstanbul burjuvalarının üzerine sürmeye çalışırsan, onlar da (edilen bu laflar hoşlarına gittiği için) açılan bu yolda yürümeye başlarsa, olacağı budur!. Açın Y.B’u, ya da S.Y’i dinleyin bir, “tamam” diyeceksiniz siz de! Çünkü, söylenen şeyler gerçekten de tam o Anadolu burjuvalarının sinir merkezlerine dokunuyor!. Üstelik bunlar yanlış da değil, hepsi de doğru!.Doğru olmasına doğru ama, artık dünyanın ve Türkiye’nin değiştiğini, küreselleşme süreciyle birlikte bu “doğruların” da maddi temellerinin hızla ortadan kalkmaya başladığını dikkate almayan “doğrular” bunlar!. Evet, o Devletçi burjuvalar bütün darbeleri desteklemişlerdir geçmişte, ama artık onların çıkarları-varoluş koşulları da küreselleşme süreciyle bütünleşmiş durumdadır. Artık eskinin içe kapanmacı, ithal ikamecisi tekeli burjuvazisi yoktur ortada. Bu gerçeği gözardı ederek yapılan hatalar, son tahlilde Anadolu burjuvalarına hedef ve yol şaşırtmaktan başka bir işe yaramıyor. “Bunlar da ne ki, öte başı bir avuç kan emici İstanbul burjuvası bunlar” yanılışı hatalara neden oluyor. Sizin o, “bunlar da ne ki” deyip geçiverdiğiniz kimseler, görüyorsunuz, bir ucu Taksim’de diğer ucu uluslararası finans kapitalde olan bir ahtapot gibiler! Hadi bakalım şimdi bir de Lice olayı çıktı başımıza. “Her yer Taksim” yetmiyormuş gibi bir de “Her yer Lice” çıktı!.Şimdi ne yapacaksınız? Nasıl olsa “Barış Süreci başladı, Kürtlerle oynayamazlar artık” diye düşünülmemesi gerektiğini daha önce yazmıştık!. Bir kesimin bu işe gönülsüz yaklaştığını, bunların her an, öküzün altında buzağı arayarak süreci sabote etmek için fırsat kolladıklarını daha önce söylemiştik. Hadi bakalım, ne olacak şimdi? Bütün o Kürt düşmanı ulusalcılar da “her yer Lice” demeye başladılar, iyi mi!..Kürt milliyetçileriyle Türk milliyetçileri kolkola ilerliyorlar!. Hedef, Erdoğan! “Biz olayı anladık, Erdoğan’ı yedirtmeyeceğiz” diye dolaşanlara söylüyorum. Erdoğan’ı aslanın ağızına atıyor bazıları, ama sizler de, “farkındayız” derken halâ farkında olmadan bu kazanın altına odun atmakla meşgulsünüz!..

Yazının başlığı “NE YAPMALI” idi, ama sanırım, hangi hataların yapıldığını söylerken, bu arada neyin yapılması gerektiğini de ifade etmiş olduk: “Dikkat, Bu, Küreselleşme Sürecine Karşı Bir Ulus Devlet Saldırısıdır”⁵ demiştik daha önceki yazıda. “Yapılacak şey, 20.yy’ın güçleriyle 21.yy’ın güçleri arasındaki bu savaşta dostlarını ve düşmanlarını iyi belirleyebilmektir” demiştik. “Kime karşı kiminle beraber olmak

⁴ Hepsi bir yana, ne idi o Köprü ve Otoyollar ihalesinin iptali olayı. Madem iptal edilecekti, niye o zaman herkese açık bir ihale yoluna girilmişti! Tamam, çıkan sonuç beğenilmemiş, rakam az bulunmuş olabilir, bunlara bir diyecek yok; ama peki o, Y.B ağzıyla „halka satmak, halk sektörü yaratmak“ ifadeleri ne idi? Bunlar daha önce Erdoğan’dan hiç duyulmayan şeylerdi. Ne oluyordu böyle birden bire? Böyle bir mantıkla küresel sermayeyi nasıl çekecektik ülkeye? O kadar yılda kurulan güven ilişkileri nasıl olurdu da böyle bir anda yerle bir ediliverirdi? Bir Cem Boyner boynuna „Çapulcu“ pankartını asarak bayrak açar hale geldiyse eğer, bir Divan Oteli açıktan eylemcilerin sığınağı haline geldiyse, bunda suç sadece onların mıydı acaba? „Faiz lobisi“ isyan bayrağı açtı diyoruz. İşlerin bu noktaya nasıl geldiğini hiç düşünüyor muyuz?

⁵ www.aktolga.de/a26.pdf

gerektiğini doğru tahlil edebilmektir” demiştik. şimdi artık “kolay gelsin” demekten başka birşey gelmiyor elden!..

Unutmayın, bazan iki adım ileri atabilmek için bir adım geri atmak da gerekebilir! Adamlar açık açık söylüyorlar, “yüzde altmışla seçim de kazansan gene de senin peşini bırakmayız”, huzur vermeyiz diyorlar! Bu arada Türkiye de batmış umurlarında değil! “Ya Devlet başa, ya kuzgun leşe”yi oynuyorlar görmüyor musunuz! Eskiden olsa, “arkamda demokratik meşruiyet var” diyerekten ya Allah der, yalın kılıç daldınız belki, ama şimdi artık bu mümkün değildir! Tek yol, sürecin diyalektiğine uygun adımlar atmaktan- ittifaklar yapmaktan- geçiyor..Yeni anayasa yapımı da Kürt sorununun çözümlü de “istikrar” da buna bağlı!..